

man skal lukke op 2, 3, 4 Gange for at se, hvad Løn de Tjenestemænd har, som er i denne Lønningsklasse. Der siges, at de faar en Begyndelsesløn af 1,200 Kr. aarlig, stigende hvert Aar med 200 Kr. til 1,800 Kr., men saa staa der videre, at en Portner og en Garderobebetjent yderligere faar 200 Kr., en Varmemester 500 Kr. og en Kustode 600 Kr. aarlig i pensionsgivende Lønningstillæg. Efter mit Kendskab til Lønningsudvalget er den Slags pensionsgivende Tillæg ikke meget yndede, og vi foretrækker i Lønningsudvalget, at Sagen er indrettet saaledes, at man, naar man slaar op under vedkommende Lønningsklasse, kan se, hvad de Tjenestemænd, Lønningsklassen omfatter, har, saa at man ikke skal se efter, hvordan de enkelte Personers Løn i denne Lønningsklasse er. Jeg vilde derfor have ønsket, at første Lønningsklasse var delt i 4 Afdelinger, saaledes at man uden videre kunde se, hvordan de paagældende Personers Løn var.

Om anden Lønningsklasse skal jeg ikke udtale mig ret meget. Det forekommer mig, at der er for mange rørt sammen der. Jeg har ondt ved at tro, at det, der her staaar, kan være fuldt ud retfærdigt, men det skal jeg lade staa hen som en Tro.

Men saa er der i Slutningen af § 2 en Bemærkning, hvor det hedder: „Ved Forfremmelse fra en i Nummerorden lavere til en i Nummerorden højere Lønningsklasse stiger Tjenestemanden straks til det Lønningstrin i den højere Klasse, som er umiddelbart højere end den Lønning, han oppebar i den lavere Klasse, hvorhos han beholder Retten til at opnaa Alderstillæg næste Gang til det Tidspunkt, hvor han vilde have faaet det i den lavere Klasse“. Hvis jeg forstaaer dette rigtigt, vil det sige, at naar en Mand har staaet 2 Aar i den lavere Lønningsklasse og gaar op i en højere Klasse, skal han have sit Lønningsstillæg efter 2 Aar, har han staaet der i 3 Aar, skal han have det efter 1 Aar o. s. v. Jeg kan ikke se andet, end at det vil føre til Uretfærdigheder. Lad os sætte, at to Underbibliotekarer kommer ind i samme Aar, blot med nogle Dages Mellemtid. Naar den, der er kommet først ind, har naaet 3,600 Kr., kan han ikke stige mere, og naar han saa forfremmes til Bibliotekar, kan han ikke faa noget Lønningstillæg, før der er gaaet 4 Aar. Den anden, der blev ansat nogle faa Dage senere og mangler disse Dage i at være kom-

met paa højest Løn — han kan for den Sags Skyld ogsaa godt mangle nogle Aar — vil, hvis jeg forstaaer Lovforslaget ret, naar han forfremmes til Bibliotekar nogle Dage før han naar højest Løn, naa anden Lønningssats nogle Dage efter, at han er blevet kaldet til Bibliotekar, med andre Ord, han springer den anden forbi og kommer 4 Aar foran ham. Det forekommer mig fuldstændig uretfærdigt saaledes at begunstige den yngre fremfor den ældre. Saaledes har jeg i alt Fald forstaaet Bestemmelsen, og jeg vil bede den højtærede Minister oplyse mig om dette.

I Motiverne hedder det om de to af de i 5te Lønningsklasse nævnte, at der tillægges dem et Lønningstillæg: „som særligt raadgivende“ for Ministeriet. Jeg er noget betænkelig netop ved denne Begrundelse. Jeg ved ganske vist ikke, hvor meget eller hvor lidt disse Tjenestemænd er mere raadgivende for Ministeren end Embedsmænd i Almindelighed, men derom kan Ministeren maaske oplyse mig. Men er de ikke ret meget mere raadgivende end Embedsmænd i Almindelighed, vil denne Bestemmelse føre til, at andre Embedsmænd med lige saa stor Ret kan sige: Nu forlanger vi ogsaa særligt Honorar, naar vi besvarer de Skrivelser, som vort Embede fører med sig. Jeg kan ikke overse Rækkevidden af denne Bestemmelse, og jeg vilde have ønsket, at Ministeren ikke havde foretaget den efter min Mening maskerede Nedsættelse af Slutningslønnen, naar de paagældende i Virkeligheden skal have det samme som tidligere. Jeg vilde have foretrukket, at man havde sat en fast Sum for Lønningerne; det kan man se Følgerne af, men denne Bestemmelse kan jeg, som sagt, ikke overse Følgerne af.

Ogsaa i § 6 er der en Bestemmelse, som jeg er meget betænkelig ved, fordi jeg heller ikke der kan overse Rækkevidden, hvis jeg har forstaaet Bestemmelsen rigtigt. Det hedder nemlig der „oppebaaret i samme Stilling“. Man plejer sædvanlig at indføje i Lønningsloven, at hvis en Tjenestemand efter den nye Lov faar mindre, end han har haft eller kunde have faaet efter den gamle, skal han have det godtgjort med et personligt Tillæg, indtil Forskellen udjævnes ved Alderstillæg. Det har ogsaa været den almindelige Regel for Lønningsudvalget. Men her er noget, som jeg synes, Lønningsudvalget ikke har kendt indtil Dato.

For øvrigt skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Fremme. Senere vil jeg